

Sygn. akt II Ca 189/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jarosław Gołębiowski (spr.)
Sędziowie:	SSO Arkadiusz Lisiecki SSO Dariusz Mizera
Protokolant:	Paulina Neyman

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2015 roku

sprawy z wniosku J. S.

z udziałem M. S.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18 listopada 2014 roku, sygn. akt I Ns 574/12

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie piątym w ten sposób, że zasądzoną od uczestniczki M. S. na rzecz wnioskodawcy J. S. dopłatę w kwocie 71.500 złotych obniżyć do kwoty 42.000 (czterdzieści dwa tysiące) złotych, płatną w terminie do dnia 30 czerwca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności;**
- 2. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie;**
- 3. zwrócić uczestniczce M. S. z rachunku Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim kwotę 500,00 (pięćset) złotych tytułem połowy opłaty od apelacji.**

Sygn. akt II Ca 189/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 listopada 2014 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy z wniosku J. S. z udziałem M. S. o podział majątku wspólnego postanawia:

I. ustalił, że w skład majątku wspólnego J. S. i M. S. z domu (...), których małżeńska wspólność majątkowa ustała wskutek orzeczenia rozvodu wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 listopada 2011 roku w sprawie sygn. akt I C 1286/11 wchodzi następujące składniki majątkowe:

- a) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w T. przy ul. (...) bl. (...) składających się z czterech izb o powierzchni 59,80m² wraz z prawem do wkładu budowlanego, dla której to nieruchomości w tutejszym Sądzie nie jest prowadzona księga wieczysta;
- b) prawo użytkowania wieczystego nieruchomości, oznaczonej numerem działki (...) o powierzchni 23 m², położonej w T. przy ul. (...) wraz z prawem własności garażu stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności, dla której to nieruchomości w Sądzie Rejonowym w T. prowadzona jest Kw (...);
- c) pieniądze w kwocie 12.000,00 złotych pochodzące ze sprzedaży samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...);
- d) samochód osobowy marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2005;

II. dokonać podziału majątku wspólnego J. S. i M. S. w ten sposób, że:

1. przyznał na rzecz wnioskodawcy J. S. składniki majątku wspólnego opisane w punkcie I litera b i c postanowienia,
2. przyznał na rzecz uczestniczki postępowania M. S. składniki majątku wspólnego opisane w punkcie I litera a i d postanowienia;

III. ustalił, iż udziały stron w majątku wspólnym są równe i wynoszą po 1/2 części;

IV. ustalił, iż uczestniczka postępowania M. S. poczyniła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny o wartości 10.900,00 złotych;

V. zasądził od uczestniczki postępowania M. S. na rzecz wnioskodawcy J. S. tytułem dopłaty kwotę 71.500,00 złotych płatną w terminie 10 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności;

VI. nakazał wnioskodawcy J. S. opróżnienie wraz ze wszystkimi rzeczami stanowiącymi jego własność lokalu mieszkalnego opisanego w punkcie I litera a postanowienia w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia;

VII. ustalił, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie;

VIII. nakazać pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w T. tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej:

- od wnioskodawcy J. S. kwotę 250,00 złotych;
- od uczestniczki postępowania M. S. kwotę 250,00 złotych.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

Wnioskodawca J. S. i uczestniczka postępowania M. S. z domu (...) zawarli w dniu 11.10.1997r. związek małżeński. Z małżeństwa mają jedno dziecko - córkę W. S. urodzoną w dniu (...).

Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód, wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 25 listopada 2011 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 1286/11.

Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 17 grudnia 2011 r.

Po zawarciu małżeństwa strony nie dysponowały własnym mieszkaniem i dlatego w dwa lata później podjęły decyzję o nabyciu własnego mieszkania, w czym finansowo mieli im pomóc ich rodzice.

Na zakup mieszkania ojciec uczestniczki postępowania S. B., na mocy pisemnej umowy darowizny dokonanej na rzecz córki M. S., przekazał kwotę 14.000 USD (co wówczas odpowiadało kwocie 59.000 PLN), natomiast rodzice wnioskodawcy J. S. w formie ustnej darowizny przekazali kwotę 35.000 zł.

W dniu 22.04.1999r., w Kancelarii Notarialnej w T. przed Notariuszem M. G., wnioskodawca J. S. oraz jego żona M. S. zawarli umowę sprzedaży, mocą której J. i R. małż. W. sprzedali na rzecz stron:

- prawo użytkowania wieczystego działki gruntu, położonej w T. przy ul. (...) o pow. 23 m², oznaczonej w ewidencji gruntów numerem działki (...), oddanej w użytkowanie wieczyste do dnia 29 grudnia 2093 roku wraz z prawem własności garażu stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności za cenę 8.000,00 zł;

- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, położonego w budynku przy ul. (...), oznaczonego numerem (...), bl(...), usytuowanego na trzecim piętrze, składającego się z czterech izb, o powierzchni użytkowej 59.80 m² wraz z prawem do wkładu budowlanego za cenę 57.000,00 zł.

W § 3 wyżej opisanego aktu notarialnego, nabywcy J. i M. małż. S. zgodnie oświadczyli, iż wyżej wymienione prawa za podaną cenę kupują oraz że nabycia tego dokonują za fundusze dorobkowe, do wspólności ustawowej. Nadto, w § 7 aktu notarialnego strony wniosły o przesłanie wypisu z aktu notarialnego do Sądu Rejonowego w T. Wydziału Ksiąg Wieczystych celem wpisania ich w księdze wieczystej Kw nr (...) jako użytkowników wieczystych i właścicieli garażu na prawach ustawowej wspólności.

Przed sporządzeniem aktu notarialnego, sprzedający J. i R. małż. W. całą cenę nabycia otrzymali zaliczkowo od M. i J. małż. S.. Pierwszą zaliczkę stanowiła drobna kwota jako zabezpieczenie przyszłej umowy, drugą zaliczkę strony uiszczyły na rzecz sprzedających w kwocie 11.000 zł, a ostatnią zaliczkę na jeden lub dwa dni przed sporządzeniem aktu notarialnego w kwocie 50.000 zł. Pieniądze na zaliczkę w kwocie 11.000,00 zł pochodziły z wesela stron.

Na dzień sporządzania aktu notarialnego, ceny nabycia zarówno spółdzielczego własnościowego prawa o lokalu mieszkalnego jak i prawa wieczystego użytkowania gruntu wraz z prawem własności garażu, ustalone w umowie zostały przez strony M. i J. małż. S. w całości uiszczone.

Dla przedmiotowego spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w budynku przy ul. (...) nie jest prowadzona księga wieczysta.

Pieniądze uzyskane w formie darowizny od ojca uczestniczki postępowania oraz rodziców wnioskodawcy, zostały przez strony częściowo przeznaczone na zapłatę ceny nabycia mieszkania, zaś częściowo na wykonanie jego remontu oraz zakup wyposażenia. Zakupiony lokal mieszkalny wymagał generalnego remontu, który został przeprowadzony przez strony po zawarciu umowy sprzedaży z tym, że okna, drzwi i parapety były wymienione dopiero w latach 2002-2005.

W trakcie trwania małżeństwa, w 2007r. strony zakupiły samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...), który został sprzedany przez wnioskodawcę J. S. w dniu 15 maja 2011 r. za cenę 12.000 zł.

W dniu 14 października 2011 r. zostało wydane postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie przywłaszczenia przez J. S. w okresie od marca 2011 r. do 15 maja 2011 r. przedmiotowego samochodu stanowiącego część majątku wspólnego stron.

W trakcie prowadzonych czynności, wnioskodawca J. S. oświadczył, iż pieniądze otrzymane ze sprzedaży samochodu rozliczy przy podziale majątku wspólnego.

Wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w T. przy ul. (...) strony zgodnie określiły na kwotę 180.000 złotych, a wartość prawa użytkowania wieczystego działki gruntu, położonej w T. przy ul. (...) o pow. 23 m², wraz z prawem własności garażu stanowiącego odrębny od gruntu przedmiot własności na kwotę 25.000 zł.

W dniu 28.09.2011r, uczestniczka postępowania M. S. zakupiła samochód osobowy marki P. (...) roku produkcji 2005 nr rej. (...) za kwotę 10.900 zł. Pieniądza na zakup tegoż samochodu uczestniczka postępowania, pobrała za zgodą swojej matki M. B. z jej konta. Pożyczone w ten sposób pieniądze uczestniczka postępowania M. S. zwróciła swojej matce w dniu 03.06.2014r., w trakcie toczącego się już postępowania o podział majątku wspólnego.

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków E. S., T. S., M. B. jak i zeznań wnioskodawcy J. S. oraz uczestniczki postępowania M. S..

Sąd Rejonowy zważył, iż zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą do majątku osobistego każdego z małżonków. Do tych ostatnich należą przedmioty, które każde z małżonków nabyło przed powstaniem wspólności (art. 33 pkt 1) oraz te, które nabyło wprawdzie w czasie trwania wspólności, ale ze szczególnych źródeł (art. 33 pkt 2-10, z modyfikacją wynikającą z art. 34 k.r.o.).

W systemie obowiązującego prawa rodzinnego, przyjmującego jako zasadę reżim ustawowej wspólności majątkowej, można skonstruować domniemanie faktyczne (art. 231 k.p.c), że określone rzeczy w transakcji dokonywanej tylko przez jedno z małżonków zostały nabyte z majątku wspólnego w interesie (na rzecz) ustawowej majątkowej wspólności małżeńskiej; natomiast nabycie określonej rzeczy z majątku osobistego jednego z małżonków musi wynikać wyraźnie nie tylko z oświadczenia współmałżonka, ale także - i to przede wszystkim z całokształtu okoliczności, istotnych prawnie z punktu widzenia przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przede wszystkim decydujący o zaliczeniu przedmiotów majątkowych do majątku wspólnego małżonków jest czas ich nabycia. Do majątku wspólnego bowiem należą przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej. Dla przynależności przedmiotu majątkowego do majątku wspólnego nie ma znaczenia, czy stroną czynności prawnej, której skutkiem jest nabycie przedmiotu majątkowego są oboje małżonkowie, czy jedno z nich.

Zasadą jest, że do majątku wspólnego należą przedmioty majątkowe nabyte ze środków pochodzących z majątku wspólnego. Wyjątkiem są dochody z majątku osobistego każdego z małżonków (art. 31 § 2 pkt 2), a także przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego każdego z małżonków, gdy przepis szczególny tak stanowi (art. 33 pkt 10). Do przynależności nabytego przedmiotu majątkowego do majątku wspólnego bądź osobistego jednego z małżonków nie ma znaczenia forma czynności prawnej, w następstwie której doszło do nabycia, ani forma, w jakiej nabycie zostało stwierdzone. O tym, czy przedmiot majątkowy nabyty przez jedno z małżonków stanie się składnikiem majątku wspólnego, decydują okoliczności obiektywne, wymienione w art. 31 § 1 w zw. z art. 33 pkt. 2-10. Dla spowodowania takiego skutku lub jego wyłączenia w zasadzie nie ma znaczenia jednostronne oświadczenie jednego z małżonków będącego stroną czynności prawnej.

Wyczerpujące wyliczenie przedmiotów majątkowych, które w ustroju wspólności ustawowej nie wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków, lecz należą do ich majątków osobistych zawiera art. 33 k.r.o.

Do majątku osobistego zaliczyć można tylko te przedmioty, co do których istnieje wyraźna podstawa wynikająca z ustawy lub wyraźnie wskazana w treści czynności prawnej i zgodna z prawem. Dlatego ciężar udowodnienia, że określony przedmiot majątkowy należy w wyniku surogacji do majątku osobistego, spoczywa na tym z małżonków, który twierdzi, że przedmiot ten jest surogatem nabytym w zamian za składniki jego majątku osobistego.

W niniejszym postępowaniu, uczestniczka postępowania M. S. zdaniem Sądu, nie udowodniła, aby nabycie własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...) nastąpiło wyłącznie ze

środków finansowych, darowanych wyłącznie dla niej przez jej ojca S. B.. Dowody stanowiące podstawę ustaleń w sprawie przekonują, że zarówno nabycie prawa do lokalu mieszkalnego, prawa wieczystego użytkowania gruntu wraz z prawem własności garażu jaki i remont zakupionego mieszkania, a następnie jego wyposażenie nastąpiło ze środków finansowych stanowiących w przeważającej mierze darowizny dla obojga małżonków od rodziców wnioskodawcy J. S. jak i ojca uczestniczki postępowania M. S., a także ze środków finansowych (w niewielkiej części) obojga małżonków, pochodzących z ich wesela.

Zdaniem Sądu, postępowanie dowodowe w pełni wykazało, że intencją darczyńców - rodziców wnioskodawcy J. S. i ojca uczestniczki postępowania M. S. było sfinansowanie nabycia dla nich mieszkania, dla rodziny, którą założyli celem zaspokojenia ich potrzeb mieszkaniowych i wsparcia ich w ten sposób oraz że pieniądze te darowali obojgu małżonkom z przeznaczeniem na wyżej wskazany cel.

W ocenie Sądu, również uczestniczka postępowania M. S. w dacie otrzymania przedmiotowej darowizny od swojego ojca S. B., a także w dacie nabycia prawa do przedmiotowego lokalu traktowała tę darowiznę pieniędzy jako darowiznę dla obojga małżonków, powiększającą ich majątek wspólny, skoro w akcie notarialnym z dnia 22.04.1999 roku zarówno ona jak i jej mąż zgodnie oświadczyli, że nabycie przedmiotowego prawa do lokalu następuje za fundusze pochodzące z majątku wspólnego małżonków. Decydujące w tym wypadku jest nie tyle złożenie przez nich oświadczenia o pochodzeniu środków z majątku wspólnego, ale złożenie oświadczenia o wspólnym nabyciu i to do majątku wspólnego, o czym świadczy zapis § 3 i 7 sporządzonego w dniu 22.04.1999r. aktu notarialnego.

Tego rodzaju oświadczenie, zdaniem Sądu, skutkuje nabyciem danego przedmiotu do majątku wspólnego bez względu na to jakie było pochodzenie środków i taka wola małżonków wyprzedza zasadę surogacji z art. 33 pkt 10 k.r.o. (do majątku osobistego każdego z małżonków należą przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej). Stwierdzić bowiem należy, że dla przynależności przedmiotowego lokalu mieszkalnego do majątku wspólnego byłych małżonków J. i M. S. bez znaczenia pozostaje ta okoliczność, skąd pochodziły środki, które zostały zapłacone sprzedającym tj. J. i R. małż. W. za nabyty lokal, w tym czy z pochodziły one z majątku osobistego uczestniczki postępowania M. S. i w jakiej części, czy z majątku wspólnego.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, iż spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...) jak i prawo użytkowania wieczystego gruntu wraz z prawem własności garażu stanowią składniki majątku wspólnego, podlegające podziałowi w tym postępowaniu, w sposób wskazany przez strony.

Odnośnie pozostałych składników majątku wspólnego, które nie były sporne pomiędzy stronami tj. pieniędzy w kwocie pochodzących ze sprzedaży samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) oraz samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...), Sąd mając na uwadze zgodne w tym zakresie oświadczenia stron dokonał ich podziału w sposób wskazany przez strony.

Zdaniem Sądu, w rozpoznawanej sprawie nie zachodziły przesłanki do ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym (udział wnioskodawcy 22%, a uczestniczki postępowania 78%), o co wnosił pełnomocnik uczestniczki postępowania M.

S., w odpowiedzi na wniosek z dnia 21.01.2013r. wskazując, iż wniosek ten jest uzasadniony tym, iż uczestniczka postępowania udowodniła, iż składniki majątku wspólnego powstały ze środków pochodzących w przeważającej części z darowizny uzyskanej od ojca S. B..

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 43 § 1 kro oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Taka zasada odpowiada normalnemu układowi wzajemnych stosunków w małżeństwie, w którym dorobek jest owocem wspólnych starań obojga małżonków, niezależnie od tego w jakiej postaci starania te się przejawiają (postanowienie SN z dnia 28 kwietnia 1972 r., III CRN 626/71 LEX nr 7084).

Stosownie do treści § 2 wskazanego przepisu, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia w którym każdy z nich przyczynił się do powstania

tego majątku. Ważnym powodem odstąpienia od zasady równych udziałów może być w szczególności naganne postępowanie małżonka, który swoim zachowaniem, zaniedbując swe obowiązki wobec rodziny, nie przyczynił się do powstania majątku wspólnego. Przesłankę ważnych powodów należy oceniać przez pryzmat zasad współżycia społecznego w tym znaczeniu, że otrzymanie przez małżonka korzyści z tej części majątku wspólnego, do której powstania się nie przyczynił, pozostawałoby w sprzeczności z tymi zasadami.

Tymczasem materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wskazuje, iż przed nabyciem spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka postępowania pracowali zawodowo. Wnioskodawca zawsze pracował zawodowo jako kierowca, natomiast uczestniczka postępowania przed zakupem mieszkania pracowała na stacji benzynowej, gdzie otrzymywała najniższe wynagrodzenie krajowe. Pracowała tam przez okres 13-14 lat, a następnie w firmie (...).

Podkreślić w tym miejscu należy, iż zasada równości udziałów majątku wspólnym może zostać z ważnych powodów zmodyfikowana przez wskazanie, iż udział jednego z małżonków jest większy niż drugiego, ale jak podkreślił to Sąd Najwyższy odejście od zasady równości udziałów możliwe jest jedynie wówczas, gdy małżonek przeciwko któremu skierowanej jest żądanie, w sposób rażący i uporczywy nie przyczynia się do powiększania majątku wspólnego stosownie do swych sił i możliwości zarobkowych. Nie w każdym zatem przypadku istnienia różnicy w przyczynianiu się do powiększenia majątku wspólnego, przepis art. 43 § 2 k.r.o. powinien być zastosowany (vide: postanowienie SN z dnia 26.11.1973r., III CRN 227/73, OSNCP 1974, nr 11, poz.189; postanowienie SN z dnia 30.11.1972r., III CRN 235/72, OSNCP 1973, nr 10, poz.174).

W ocenie Sądu, obydwójce małżonkowie przyczynili się w równym stopniu do powstania majątku wspólnego, zarówno przez własną pracę zawodową jak i osobiste starania o utrzymanie rodziny i wychowanie córki. Sąd nie dopatrzyl się ani w postępowaniu wnioskodawcy ani w postępowaniu uczestniczki postępowania takiego zachowania czy postępowania, które można by określić mianem rażącego i uporczywego nie przyczyniania się do zaspakajania potrzeb rodziny i nie znalazł podstaw do odstępstwa od reguły określonej w art. 43 § 1 k.r.r. ustalając, iż udziały małżonków w majątku wspólnym są równe, o czym orzekł w punkcie III postanowienia.

Wobec zgodnego w ostateczności stanowiska stron co do składu majątku wspólnego jak i sposobu podziału składników stanowiących majątek wspólny, spór w niniejszej sprawie dotyczył w głównej mierze kwestii nakładów z majątku odrębnego uczestniczki postępowania M. S. na majątek wspólny stron.

Rozliczenie nakładów w niniejszym postępowaniu znajduje podstawę prawną w art. 567 § 1 k.p.c, zgodnie z którym w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga m.in. także o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego lub odwrotnie podlegają zwrotowi.

Kwestię rozliczenia nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny reguluje art. 45 § 1 i 2 kro, zgodnie z którym każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności (§ 1). Nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny i spłacone długi podlegają rozliczeniu na wniosek i powinny być udowodnione przez małżonka, który je zgłasza.

Rozpoznając zgłoszony przez pełnomocnika uczestniczki postępowania wniosek o rozliczenie jej nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci darowizny od ojca S. B. w kwocie 56.000,00 PLN Sąd uznał, iż twierdzenia uczestniczki postępowania M. S. o tym, iż zakup spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w T. przy ul. (...) został dokonany w znacznej mierze dzięki pomocy finansowej jej ojca zasługują na wiarę, bowiem znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Warto podkreślić, iż w okresie zakupu przedmiotowego lokalu małżeństwo stron układało się dobrze, w niecały rok później na świat przyszło ich jedyne dziecko - córka W., a wzajemne relacje między teściami a synową były poprawne. Trzeba w

tym miejscu wskazać również i to, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego również i rodzice wnioskodawcy w formie darowizny ustnej przekazali stronom na zakup mieszkania i jego remont pieniądze w łącznej kwocie 35.000,00 złotych nie zastrzegając, iż te pieniądze darują tylko i wyłącznie swojemu synowi J. S.. Poza tym, nic nie stało na przeszkodzie, aby w treści zawartego aktu notarialnego zostało zapisane, iż mieszkanie to zostało zakupione przez uczestniczkę postępowania za środki finansowe pochodzące od darowizny jej ojca S. B..

W tej sytuacji, Sąd nie dał wiary twierdzeniom uczestniczki postępowania, aby w tamtym okresie czasu, ojciec uczestniczki postępowania chciał dokonać przysporzenia jedynie na rzecz córki, a nie małżonków. Zdaniem Sądu nie bez znaczenia pozostawał tu fakt, iż w zakupionym mieszkaniu mieli zamieszkać oboje małżonkowie, o czym rodzice stron doskonale wiedzieli. Zakupione mieszkanie miało służyć całej rodzinie uczestniczki postępowania, a nie tylko jej samej.

Zważywszy na powyższe, zgłoszony przez pełnomocnika uczestniczki postępowania nakład uczestniczki postępowania M. S. z majątku osobistego na majątek wspólny w postaci uiszczenia w znacznej mierze ceny nabycia mieszkania Sąd uznał za niewykazany, co w konsekwencji doprowadziło do tego, iż Sąd nie uwzględnił tegoż nakładu w rozliczeniu.

Sąd uwzględnił natomiast zgłoszony przez pełnomocnika uczestniczki postępowania wniosek o rozliczenie nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny w kwocie 10.600,00 zł, ostateczne w kwocie 10.900,00 złotych, stanowiący równowartość uiszczonej przez M. S. ceny z tytułu nabycia w czasie trwania małżeństwa, samochodu osobowego marki P. (...).

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a w szczególności zeznania świadka M. B. jak i uczestniczki postępowania wskazują, iż samochód ten został nabyty w trakcie trwania małżeństwa stron przez M. S., ale za pieniądze pożyczone od jej matki M. B., które to pieniądze zostały zwrócone już po ustaniu wspólności majątkowej, w trakcie toczącego się już postępowania o podział majątku wspólnego, dokładnie w dniu 03.06.2013r.

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia zgłoszonego przez pełnomocnika uczestniczki postępowania nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny stron w kwocie 1.273,00 zł stanowiącej równowartość spłaconego przez uczestniczkę zadłużenia przedmiotowego mieszkania. Poza sporem pozostaje bowiem ta okoliczność, iż dług ten powstał w trakcie trwania małżeństwa stron i został spłacony również w czasie trwania wspólności małżeńskiej, co wynika z dokumentów w postaci zaświadczenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w T. z dnia 21.09.2011 r. i wydruku zapisów na koncie lokatora na dzień 31.08.2011 r., złożonych do akt sprawy sygn. I C 1286/11 o rozwód toczący się przed Sądem Okręgowym w Piotrkowie Tryb.

W świetle powyższych ustaleń oraz przeprowadzonych rozważań Sąd ustalił, iż wartość całego majątku wspólnego stron wynosi 227.900,00 zł.

Uwzględniając nakład uczestniczki postępowania M. S. z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 10.900,00 zł, wartość masy majątkowej podlegającej podziałowi wynosi 217.000,00 złotych (227.900,00 zł - 10.900,00 zł), a zatem każdej ze stron winy przyspaść składniki majątkowe o wartości po 108.500,00 zł.

W wyniku dokonanego podziału majątku wspólnego wnioskodawca J. S. otrzymał składniki majątku wspólnego o łącznej wartości 37.000,00 zł, natomiast uczestniczka postępowania M. S. o łącznej wartości 180.000,00 złotych.

Z powyższych względów, Sąd stosownie do treści art.212§ 2 i 3 k.c. zasądził od uczestniczki postępowania M. S. na rzecz wnioskodawcy J. S. kwotę 71.500,00 zł dopłaty z tytułu wyrównania wartości udziałów, określając jednocześnie termin zapłaty tej kwoty wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.520 § 1 k.p.c. ustalając, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

O kosztach nieuiszczonej opłaty sądowej od wniosku, Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r. Nr 167 poz. 1398 z póź. zmianami).

Z tych wszystkich względów, Sąd orzekł jak sentencji postanowienia.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł pełnomocnik uczestniczki zaskarżając je w części, tj. w zakresie punktu IV i V postanowienia. Apelacja postanowieniu zarzuca:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 45 § 1 k.r.o. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i zasadzenie od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwoty w wysokości 71.500 złotych tytułem dopłaty- wyrównania udziałów w majątku wspólnym- w sytuacji, gdy nakład w postaci darowizny dokonanej na rzecz uczestniczki przez jej ojca, wyczerpywał w dużej mierze wartość nabytego na majątek wspólny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu oraz poprzez nieuwzględnienie do rozliczenia zgłoszonego przez uczestniczkę nakładu z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny w kwocie 1.273 zł,

2. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niedokonanie przez Sąd meriti wszechstronnego rozważania zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

- pominięcie wartości dowodowej dokumentu w postaci umowy darowizny' kwoty pieniężnej z dnia 10.04.1999 r., z którego treści w sposób jednoznaczny wynika wola darczyńcy do dokonania przysporzenia majątkowego wyłącznie na rzecz córki M. S.,
- odmówienie wiarygodności zeznaniom uczestniczki postępowania i świadka M. B., iż ojciec uczestniczki dokonał przysporzenia wyłącznie na rzecz córki, a nie małżonków S., podczas gdy okoliczność tę potwierdza także treść dokumentu załączonego
- w poczet materiału dowodowego niniejszej sprawy, tj. umowa darowizny kwoty pieniężnej z dnia 10.04.1999 r. oraz dowód wypłaty tych środków ;

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu, iż ojciec uczestniczki dokonał darowizny kwoty w wysokości 14.000 \$ na rzecz M. i J. małż. S., podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika, iż środki pieniężne były darowane wyłącznie córce M. S. z przeznaczeniem na konkretny cel.

Biorąc pod uwagę powyższe zarzuty apelujący wnosil o zmianę zaskarżonego postanowienia:

1. w zakresie pkt IV poprzez ustalenie, iż uczestniczka postępowania M. S. poczyniła nakład z majątku osobistego na majątek wspólny o łącznej wartości 68.173 zł.,
2. w zakresie pkt V poprzez zasądzenie od uczestniczki postępowania M. S. na rzecz wnioskodawcy J. S. lvi ulem dopłaty kwotą 6090,50 zł. płatną w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności.

Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Podczas rozprawy apelacyjnej uczestniczka reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalistę zmodyfikowała swoje wnioski apelacyjne. Ostatecznie domagała się, ażeby zasądzoną od wnioskodawcy dopłatę pieniężną- zasądzoną zaskarżonym postanowieniem w wysokości 71.500 złotych- obniżyć do kwoty 42.000 złotych.

Ograniczoną apelację w przedmiotowym zakresie uznał wnioskodawca- wyrażając zgodę na proponowaną dopłatę w obniżonej wysokości. Pełnomocnik wnioskodawcy- również profesjonalista- uznał tym samym apelację w zmodyfikowanej treści.

Zgodnie z dyspozycją art. 391 § 1 k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów w postępowaniu przed sądem drugiej instancji, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.

Domagając się dopłaty w obniżonej wysokości, tj. 42.000 złotych uczestniczka tym samym wyraziła wolę cofnięcia apelacji w pozostałej wysokości, co zaakceptował wnioskodawca uznając apelację co do tej kwoty (art. 213 § 2 k.p.c.).

Z tych więc przyczyn honorując stanowisko wnioskodawcy należało zmienić zaskarżone postępowanie obniżając zasądzoną kwotę do 42.000 złotych płatną w terminie do dnia 30 czerwca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności (art. 386 § 1 k.p.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. stosując zasadę w nim wyrażoną, że w postępowaniu nieprocesowym, każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.